

den paa Havnepladsen værende særlige Ekspeditionsbygning. For Bogne med rejsende fra England og Færø maatte tilsvarende Bognbevegelser foretages i omvendt Orden.

I Henhold til den Forlaget ledsagende Beskrivelse formenes der endvidere at opnaas en betydelig Fordel derved at al Færdsel over Sporene kan bortfalde ved Omordningen af Stationens Hovedbygning som Endestation.

Indrømmes maa det, at der heri ligger en Fordel og en Sikkerhedsforanstaltning af Betydning, men samtidig skal man dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at efter Regeringsforlaget Perronerne ud for Hovedbygningen med Forsæt ere givne en saadan Bredde, at man ikke er afstaaet fra at forsyne Stationen med en sporfri Tunnelpassage under de to Hovedspor, der ere projekterede lagte mellem de to Perroner, og naar man ikke i Overflaget har medtaget en Sum for Tilvejebringelsen af en saadan sporfri Perronforbindelse er dette kun slet, fordi man ikke med den nuværende Personfærdsel for Næ har ment det økonomisk forsvareligt allerede nu at tilraade et saadant Anlæg, der eventuelt senere uden deraf opstaaende væsentlige Driftsulemper lod sig tilføje, hvis man skulde komme til at skønne det nødvendigt.

I Forslagsstillernes Beskrivelse er der båret en Del ved Afslæggelse af Nygaardsvestens Overførsel, men da dette Spørgsmaal har fundet en nær tilsvarende Løsning i Regeringsforlaget, skal man ikke her komme nærmere ind derpaa.

Naar det i den nævnte Beskrivelse er anført, at den nuværende Banegaard er for lille til at afgive Plads baade for Person- og Godstrafikken, en Formening, der saabenbart har været medbestemmende til at lede Forslagsstillerne hen paa Tanken om en Deling af Stationsanlægene, skal hertil bemærkes, at denne Formening om Pladsmangel næppe svarer til de virkelige Forhold, idet det netop er den Omstændighed, at den største Del af den Esbjerg til- og afgaaende Trafik vedrører Skibsarten og den paa Havnepladsen foregaaende Virksomhed, der, bevirker at man paa Stationen vil kunne nøjes med forholdsvis ikke betydelige Anlæg til Betjening af Støfgods- og de lokale vognladningsmæssige Forsendelser og derved vil kunne faa Pladsen til at staa til lige over for de nuværende Krav og ogsaa de Krav, der kunne ventes at ville komme til at foreligge i en overfluelig Fremtid.

Hvor længe dette vil vare, er det selvfølgelig ikke muligt at udtale sig om; men naar Banegaarden faar den ved Regeringsforlaget forudsatte Udvidelse og Udbring, hvorved endda ikke alle yderligere Udvidelsesmuligheder ere udtømte, synes der ikke at være Grund til at nære nogen Frygt for Pladsmangel i en længere Arrække, selv om ogsaa ny Baneanlæg skulde komme til, saaledes som af Forslagsstillerne forudsat som en ret nærliggende Mulighed.

Sluttelig bemærkes, at Tiden ikke har tilladt Anstillelse af en selv kalkulatorisk Beregning over de Udgifter, som Forslagets Gennemførelse vilde medføre, men man regner vistnok ikke meget galt ved at anslaa disse til mere end det dobbelte af Overflagssummen for Regeringsforlaget.

Generaldirektoratet tror derfor at burde udtale for Ministeriet, at det ad privat Vej fremkomne Forslag ikke formenes egnet til at gives Fortrinet fremfor den af Regeringen Rigsdagen forelagte Plan til en Udvidelse af Esbjerg Station.

B. Tegner.

Indevigtministeriet.

Eridericta.